

- 721 Ὀσφραντικόν· ὀσφραντικὸν αἰσθητήριόν ἐστιν ἢ κατὰ τὰ ἐμ- Phil.
 πρόσθια τοῦ ἐγκεφάλου μαστοειδῆς ἀπόφυσις μετὰ τὰ ὁμοιοειδῆ ὀστέα
 ὡς ἐπὶ τὸ ἔνδον. γίνεται δὲ ἡ ἀντίληψις τῶν ὀσμῶν διὰ τῆς διόσμου
 τοῦ ἀέρος δυνάμεως. καὶ γὰρ διόσμος ἐστὶν ἡ διαπορθμευτικὴ δύναμις Suid.
 5 τῶν ὀσφραντῶν παρὰ Θεοφράστῳ, οὐκ ἔστι δὲ ἡ ῥις τὸ αἰσθητήριον, ἀλλ' ἡ
 μαστοειδῆς τοῦ ἐγκεφάλου ἀπόφυσις ἢ ἀπόθεσις. κατέκειτ' ὀσφραϊνόμενος. Ar.
 οἱ γὰρ ὑπὸ φόβου ἐκλυόμενοι ὀσφρήσει τὸν πόνον παύουσιν· ὁ δὲ
 πόνος αὐτοῖς ἐκ καρδίας γίνεται.
- 722 Ὀσφραίνομαι· γενικῆ. Synt.
- 10 723 Ὀσφύς. Suid.
- 724 Ὀσχεος· ὁ περὶ τὰ αἰδοῖα τόπος.
- 725 Ὀσχοφόροι· δύο ἦσαν τῶν γένει καὶ πλούτῳ προεχόντων. ἡ Harp.
 δὲ ὄσχη κλημά ἐστι βότρυς ἐξηρτημένους ἔχον· ταύτην δ' ἔνιοι ὀρε-
 σχάδα καλοῦσιν.
- 15 726 Ὀττα· φήμη, μαντεία, θεία κληδών. καὶ ὀττεύεσθαι, τὸ μαν- Σ
 τεύεσθαι. ὁ δὲ τὸ μέλλον ἐμφρόνως ὀττεύσάμενος εἰς ἔννοιαν E
 ἦλθε τὴν φρουρὰν ἀποτρίψασθαι τὴν παρὰ Πτολεμαίου.
- 727 Ὅτ' ἂν σε καιρὸς εἰσάγῃ· ὅταν σε καιρὸς καλῇ. Soph.
- 728 Ὅταν κύ που ἄλλοσε χάσκησ· ἀντὶ τοῦ περὶ ἄλλα τὴν Ar.
 20 διάνοιαν ἔχῃ.
- 729 Ὀτέοισιν· οἷς τισιν. Δ
- 730 Ὀττευομένη· κληδονιζομένη, οἰωνιζομένη, μαντευομένη. ἐξ Ar.
 αὐτῆς δὲ τῆς τῶν πρέσβων ἐμφάσεως ὀττευόμενοι εἰς παντοδαπὰς E
 οἰμωγὰς καὶ θρήνους ἐνέπιπτον. ἦτοι τὸ ὀρνεοσκοποῦντες.
- 25 731 Ὀττευσάμενος· οἰωνισάμενος, μαντευσάμενος.
- 732 Ὀττεία· ἡ μαντεία. Δ
- 733 Ὅτι τί· ἀντὶ τοῦ διατί. τὸ δὲ τί περιπτόν. Ἀριστοφάνης Ar.
 Νεφέλαις. Ζῆται τὴν διότι πρὸς τὸ ὅτι ἐν τῷ διότι.